

Strasbourg, 17 Noiembrie 2010

CCJE (2010)3 Final

CONSILIUL CONSULTATIV AL JUDECĂTORILOR EUROPENI

Grupul de Lucru cu privire la Magna Charta

(CCJE-MC)

MAGNA CARTA A JUDECĂTORILOR (Principii fundamentale)

Traducere: jud. Cristi Danileț

Introducere:

Cu ocazia celei de a 10-a aniversări, CCJE a adoptat, în timpul celei de a 11-a reuniuni plenare, documentul intitulat Magna Carta a Judecătorilor (Principii fundamentale) sintetizând și codificând principalele concluzii ale Opiniilor/Avizelor care sunt deja adoptate. Fiecare din cele 12 Opinii, aduse în atenția Comitetului Miniștrilor din cadrul Consiliului Europei, conține prevederi complementare cu privire la subiectele evocate în prezentul document (a se vedea www.coe.int/ccje).

- Versiunea finală poate suferi modificări de formă -

MAGNA CARTA A JUDECĂTORILOR (Principii fundamentale)

Statul de drept și justiția

1. Puterea judecătorească constituie una dintre cele trei puteri din orice stat democratic. Rolul său este acela de a garanta însăși existența Statului de drept și, astfel, de a asigura aplicare adecvată a dreptului într-o manieră imparțială, dreaptă, echitabilă și eficientă.

Independența judecătorilor

2. Independența și imparțialitatea judecătorului sunt condiții prealabile și indispensabile pentru funcționarea justiției.

3. Independența judecătorului trebuie să fie statutară, funcțională și financiară. Raportată la celelalte puteri din Stat, ea trebuie să fie garantată pentru toți justițiabilii, alți judecători și societate în general, prin reglementări naționale la cel mai înalt nivel. Statul și fiecare judecător este responsabil de promovarea și protejarea independenței judiciare.

4. Independența judecătorului trebuie să fie garantată în exercitarea activității judiciare, în mod special cu privire la recrutarea, numirea în funcție până la vârsta pensionării, promovarea, inamovibilitatea, formarea, imunitatea judiciară, răspunderea disciplinară, remunerarea și finanțarea sistemului judiciar.

Garanțiile independenței

5. Deciziile cu privire la selectarea, numirea și cariera judecătorilor să fie bazate pe criterii obiective și să fie luate de un organism împuternicit să garanteze independența.

6. Procedurile disciplinare trebuie să se deruleze în fața unui organism independent și să existe posibilitatea de a contesta soluția în fața unei instanțe de judecată.

7. După consultarea puterii judiciare, Statul trebuie să asigure resursele umane, materiale și financiare necesare pentru buna funcționare a justiției. Pentru a fi departe de orice influențe nepotrivite, judecătorul trebuie să beneficieze de o remunerație și de un sistem de pensionare adecvate, care să fie stabilite prin lege.

8. Formarea inițială și continuă este un drept și o îndatorire pentru judecător. Acestea trebuie organizate sub controlul puterii judecătorești. Pregătirea este un element important pentru a garanta atât independența judecătorilor, cât și calitatea și eficiența sistemului judiciar.

9. Puterea judecătorească trebuie să fie implicată în toate deciziile care afectează exercitarea atribuțiilor judiciare (organizarea instanțelor, proceduri, legislație).

10. În exercitarea atribuției de a soluționa cauze, judecătorul nu poate primi nici un fel de ordin sau instrucțiune, nici să fie supus vreunei presiuni ierarhice și este ținut să respecte doar legea.

11. Judecătorii trebuie să asigure egalitatea armelor între acuzare și apărare. Statul de drept presupune ca o exigență fundamentală un statut independent al procurorilor.

12. Judecătorii au dreptul de a deveni membri în organizațiile naționale și internaționale ale judecătorilor investite cu apărarea rolului justiției în societate.

Organismul împuternicit să garanteze independența

13. Pentru a asigura independența judecătorilor, fiecare Stat trebuie să creeze un Consiliu Judiciar sau un alt organism specific care să fie el însuși independent de puterile legislativă și executivă, având cele mai largi competențe pentru toate chestiunile privind statutul judecătorilor, dar și cu privire la organizarea, funcționarea și imaginea instituțiilor judiciare. Membrii consiliului trebuie să fie ori numai judecători, ori într-o majoritate importantă judecători, aleși de colegii lor. Consiliul Judiciar este responsabil de activitățile și deciziile sale.

Acces la justiție și transparență

14. Justiția trebuie să fie transparentă și să fie publicate informațiile legate de funcționarea sistemului judiciar.

15. Judecătorii trebuie să ia măsurile pentru a asigura soluționarea litigiilor rapid, eficient și cu un cost cât mai redus; ei trebuie să contribuie la promovarea mijloacelor alternative de soluționare a litigiilor.

16. Înscrierile instanței și hotărârile judecătorești trebuie să fie întocmite într-un limbaj accesibil, simplu și clar. Judecătorul trebuie să adopte hotărâri motivate, să le pronunțe în public și într-un termen rezonabil, în urma unui proces echitabil și public. Judecătorii trebuie să utilizeze tehnici potrivite de gestionare a cauzelor (*case management*).

17. Executarea hotărârilor judecătorești este o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și de asemenea garantează eficiența justiției.

Etică și responsabilitate

18. Acțiunile judecătorilor trebuie să fie ghidate de principii deontologice, distincte de regulile disciplinare. Aceste principii trebuie să provină de la judecătorii înșiși și trebuie incluse în programul lor de pregătire.

19. În fiecare țară, statutul sau carta fundamentală aplicabilă judecătorilor trebuie să definească atât abaterile care pot atrage o sancțiune disciplinară, cât și procedura disciplinară.

20. Pentru săvârșirea oricărei infracțiuni fără legătură cu funcția sa, judecătorul trebuie să fie responsabil penal în condițiile dreptului comun. Pentru fapte legate de atribuțiile sale dar care nu sunt comise cu intenție, nu poate fi antrenată responsabilitatea penală a judecătorului.

21. Erorile judiciare trebuie remediate în cadrul unui sistem adecvat de căi de atac. Orice remediu pentru alte deficiențe în administrarea justiției presupune exclusiv responsabilitatea Statului.

22. Pentru exercitarea atribuțiilor sale, nu este potrivit ca un judecător să fie expus unei responsabilități personale chiar dacă este vorba de o acțiune de regres din partea Statului, cu excepția cazului când a comis o încălcare intenționată a atribuțiilor sale.

Jurisdicții internaționale

23. Aceste principii trebuie să se aplice *mutatis mutandis* și judecătorilor de la orice instanțe europene sau internaționale.